EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 25.10.2004
KOM(2004) 708 slutlig

2004/0248 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG

(framlagt av kommissionen)

[SEK(2004) 1298]

MOTIVERING

Efter samråd med de berörda parterna och en konsekvensbedömning föreslår kommissionen att direktiven 75/106/EEG och 80/232/EEG skall upphöra att gälla, vilket innebär att nominella mängder på förpackningar avskaffas för de flesta sektorer, samtidigt som obligatoriska nominella mängder kvarstår på ett mycket begränsat antal områden. Dessutom samlas bestämmelserna på området i en enda rättsakt.

1. BAKGRUND

1.1. Befintlig lagstiftning

På 1960-talet utgjorde olika nationella regler om nominell storlek på färdigförpackningar (förpacknings- eller flaskstorlek) ett allvarligt hinder för varornas fria rörlighet mellan medlemsstaterna.

Storlekarna behövde alltså harmoniseras. Samtidigt ville man inte införa nya gemenskapsregler i frågan som sten på börda på de företag som bara verkade på sin nationella marknad och inte hade för avsikt att exportera till andra medlemsstater. Harmoniseringen var därför frivillig: medlemsstaterna var tvungna att införa gemenskapens regler, men de fick behålla sina befintliga regler för den nationella marknaden. Endast varor som följde gemenskapskraven fick säljas fritt på den inre marknaden.

För några varor (t.ex. vin och sprit) infördes dock en total harmonisering: gemenskapens storlekar är obligatoriska för alla producenter och är dessutom exkluderande, dvs. alla nationella storlekar är avskaffade.

Gemenskapens första lagstiftning om storlekar på färdigförpackade varor är från 1975. I den regleras både metrologiska krav och storleksserier för vätskor. Lagstiftningen sammanfattas i tabellen nedan.

	Vätskor avsedda som livsmedel	Övriga vätskor och övriga varor
Metrologiska krav	Direktiv 75/106, bilaga 1 och 2	Direktiv 76/211[1]
Storlekar/ mängder	Direktiv 75/106[2], bilaga 3	Direktiv 80/232[3]

Tabell 1. Lagstiftning

---

1 Rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym.

2 Rådets direktiv 75/106/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa vätskor efter volym.

3 Rådets direktiv 80/232/EEG av den 15 januari 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om de nominella vikter och volymer samt volymer för behållare som är tillåtna för vissa färdigförpackade varor.

Detta förslag rör endast lagstiftningen om storlekar och mängder, inte de metrologiska kraven vilka kommer att tas upp i ett senare förslag.

1.2. Behovet av översyn

Under den fjärde fasen av SLIM (Enklare lagstiftning på den inre marknaden) yttrade en grupp med medlemmar utsedda av medlemsstaterna, företrädare för de berörda parterna utsedda av kommissionen, rådet samt oberoende experter följande om lagstiftningen om förpackningsstorlekar[4]:

> *"Direktiven sågs över av SLIM-gruppen eftersom de är så komplicerade (över 40 produkter omfattas, vissa mängdserier är komplicerade etc.), eftersom konsumenternas beteende och preferenser ändrats sedan direktiven antogs och eftersom det inte är säkert att det är lämpligt att ha kvar detta slags lagstiftning. Dessutom har det genom en rad ändringar av direktiven och ett utvidgat tillämpningsområde för direktivet från 1975 blivit svårt att tillämpa denna lagstiftning ...*
>
> *[D]irektivens tillämpning [har] visat sig vara svår bl.a. p.g.a. olika regler och rutiner för mängdserier: vissa mängdserier gjordes obligatoriska (t.ex. för vin) medan andra gjordes valfria. Dessutom behöll medlemsstaterna rätten att på nationell nivå göra vissa mängdserier tvingande som klassificerats som valfria i gemenskaps reglerna. Den brokiga regelfloran ledde till att Europeiska gemenskapen delvis splittrades upp i olika nationella marknader.*
>
> *Dessutom har nya förpackningsformat och nya produkter kommit ut på marknaden, och att klassificera dem i det befintliga mängdseriesystemet har en tendens att förvärra en redan förvirrad situation."*

I sitt svar på SLIM-gruppens slutsatser anförde kommissionen följande:

> *"Kommissionen kommer att noggrant gå igenom de olika rekommendationerna i gruppens rapport, och där så är lämpligt föreslå erforderliga åtgärder i nära samarbete med medlemsstaterna och andra berörda parter".*

Behovet av översyn underströks när EG-domstolen i målet Cidrerie-Ruwet fann att Cassis de Dijon-principen också gäller för nationella förpackningsstorlekar, dvs. medlemsstaterna måste på sina marknader godta varor som lagligen produceras och saluförs i en annan medlemsstat[5] om det inte finns ett tvingande allmänintresse som talar emot det. Domstolen antydde att så knappast var fallet för förpackningsstorlekar.

1.3. Konsekvensbedömning av alternativen

Som ett led i politiken för bättre lagstiftning[6] gjorde kommissionen en konsekvensbedömning[7] som visade att fria storlekar var det bästa alternativet, eftersom det möjliggör fri konkurrens i

---

4 KOM(2000)56 slutlig, s. 9-11 och 21-22.

5 Mål C-3/99, 12 oktober 2000, Cidrerie Ruwet SA mot Cidre Stassen SA och HP Bulmer Ltd.

6 Interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning undertecknat i december 2003 och Styrelseformerna i EU: Bättre lagstiftning, KOM(2002) 275 slutlig, 5.6.2002.

7 Konsekvenser av olika politiska alternativ, 28 maj 2003, offentliggjord i juni 2003.

näringslivet och valfrihet för konsumenterna utan att äventyra gemenskapens miljömål. Avregleringen motiveras av den ökade öppenhet som gemenskapens konsumentskyddslagstiftning innebär i det att jämförpriser måste anges och vilseledande förfaranden och marknadsföring förbjuds. Vidare står det klart av Cidrerie-Ruwet-domen att nationell lagstiftning ökar förvirringen på den inre marknaden, och att fastställda storlekar begränsar möjligheterna att anpassa varor till nya konsumentbehov, vilket är normal affärssed i de flesta sektorer.

Det framkom dock också att det kan finnas områden där den fullständiga harmoniseringen bör bibehållas. Ytterligare forskning[8] gav vid handen att fastställda storlekar gör det möjligt att kompensera för oproportionerligt starkt köptryck från stora distributörer, t.ex. snabbköp, på små och medelstora företag som annars skulle bli tvungna att dra på sig orimliga kostnader, särskilt i sektorer med låg strukturell tillväxt där man är van vid fastställda storlekar. Obligatoriska mängdserier kan motiveras av den anledningen på de områden där gemenskapen redan fastställt harmoniserade obligatoriska storlekar: vin, sprit, snabbkaffe och vitt socker. Inga starka skäl framkom för att införa fastställda gemenskapsstorlekar på andra sektorer än dessa.

2. FÖRSLAGETS SYFTE OCH OMFATTNING

2.1. Avreglering och förenkling

Av de skäl som anges ovan skall man enligt förslaget avskaffa alla befintliga förpackningsstorlekar som omfattas av den frivilliga harmoniseringen i direktiven 75/106/EEG och 80/232/EEG. Endast i några avgränsade sektorer skall en del av den befintliga lagstiftningen kvarstå i form av total harmonisering (dvs. nationella bestämmelser skall vara förbjudna). Följaktligen införs genom förslaget en total harmonisering varigenom medlemsstaterna förbjuds att reglera andra förpackningsstorlekar än dem som regleras i gemenskapsrätten.

De obligatoriska storlekarna bibehålls för de sektorer som för närvarande har obligatorisk reglering eller har åtaganden från kommissionen[9] om införande av tidigare obligatoriska storlekar.

Med ledning av erfarenheterna på området bör man dock när fastställda storlekar behålls göra följande ändringar:

1. Definitionen för de sektorer som nu omfattas kan behöva ändras för att stämma med den senaste jordbrukslagstiftningen: man bör lägga till aromatiserade viner och likörvin, som numera ingår i vinförordningarna[10].

2. När några få storlekar står för huvuddelen av försäljningar till konsumenterna, finns det ingen anledning att fastställa storlekar som endast säljs till näringsidkare eller

---

8 Rapport om den utvidgade konsekvensbedömningen för de sektorer som begär fastställda storlekar (ännu ej offentliggjord).

9 Ingressen till direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt och till direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel.

10 Förordning 1493/99 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och förordning 1601/91 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter.

ministorlekar (t.ex. 3, 4 och 5 cl för sprit). Bara storlekar som säljs till konsumenter och som ligger inom ett visst intervall bör fastställas, medan storlekarna utanför intervallet bör bli fria.

Då inga synpunkter inkom från sektorn för stickgarn, som för närvarande har fastställda storlekar, föreslår kommissionen inte att obligatoriska storlekar skall bibehållas inom denna sektor.

Vidare vill kommissionen ha kvar de nuvarande bestämmelserna om varor i aerosolbehållare i direktiv 75/324/EEG. Till skillnad från bestämmelserna om förpackningsstorlek, som syftar till att skydda berättigade ekonomiska intressen, bestäms reglerna om storlek och fyllnadsgrad på aerosolförpackningar av säkerhetsskäl. De kommer därför att inarbetas i en revision av rådets direktiv 75/324/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare.

För öppenhetens skull bör alla nominella mängder för färdigförpackade varor ingå i en enda rättsakt. Därför bör direktiven 80/232/EEG och 75/106/EEG upphöra att gälla, eftersom de nominella mängderna skall ingå i det föreslagna nya direktivet. Då de metrologiska kraven för flytande varor som för närvarande återfinns i direktiv 75/106/EEG är desamma som i direktiv 76/211/EEG, kommer de att omfattas av detta direktiv, vars tillämpningsområde utvidgas till att omfatta sådana varor.

2.2. Tidsbegränsning

De obligatoriska nominella mängderna som kvarstår är väsentligen undantag från den generella inställningen i enlighet med konsekvensbedömningen om att nominella mängder bör avregleras. Därför bör de ha begränsad giltighetstid. En övre gräns på 20 år är anpassad till den genomsnittliga investeringscykeln för förpackningsutrustning och kommer att göra det möjligt för de aktuella sektorerna att anpassa sig till avregleringen.

2.3. Rättsaktens form

Den nuvarande lagstiftningen om förpackningsstorlekar föreligger i direktiv. För den formella och rättsliga enhetlighetens skull bör den också ändras och upphävas genom ett direktiv. När medlemsstaterna genomför direktivet blir de föranledda att se över sin lagstiftning om förpackningsstorlek.

2.4. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 95 i EG-fördraget.

3. ÖVERENSSTÄMMELSE MED GEMENSKAPENS PRINCIPER

3.1. Proportionalitet

Syftet är att avreglera förpackningsstorlekar, med undantag för de sektorer där det finns obligatoriska storlekar som har fastställts på gemenskapsnivå eller har överenskommits

politiskt mellan kommissionen och Europaparlamentet[11]. Syftet stöds av synpunkterna från konsumenterna och konsumentorganisationerna under samrådet och av konsekvensbedömningen, som visade på behovet av att kompensera för inköparnas oproportionerligt starka ställning i just dessa sektorer. Det enda sättet att uppnå detta syfte är obligatoriska storlekar i dessa sektorer på gemenskapsnivå. Förslaget omfattar endast de storlekar och intervall där varorna i störst omfattning säljs till konsumenter.

3.2. Subsidiaritet

I de fall där man konstaterat att det behövs fastställda storlekar kan bara storlekar som fastställts på gemenskapsnivå trygga den fria rörligheten för varor. Mot bakgrund av domen i Cidrerie-Ruwet-målet är det dessutom högst osannolikt att nationella storleksserier kan hävdas gentemot varor som lagligen saluförs i en annan medlemsstat.

4. ÖVERENSSTÄMMELSE MED GEMENSKAPENS POLITIK

4.1. Näringslivspolitiken

Avreglering av storlekar främjar konkurrenskraften eftersom den uppmuntrar företagsamhet och innovation och underlättar marknadstillträde[12]. Avregleringen undanröjer potentiella hinder för konkurrenskraften på den inre marknaden. De fastställda storlekar som kvarstår gynnar små och medelstora företag.

4.2. Konsumentpolitiken

Konsumentskyddet har tagits upp i olika delar av den gemenskapslagstiftning[13] som trätt i kraft sedan lagstiftningen om färdigförpackade varor infördes. Konsumentskyddslagstiftningen förbjuder orättvisa metoder mellan näringsidkare och konsumenter, och konsumenterna får ett enhetligt och heltäckande informationssystem genom märkning. Med jämförpriser kan konsumenterna snabbt jämföra varor som är förpackade i olika storlekar, vilket överensstämmer med EG-domstolens hållning att man bör utgå från en ”normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsument”[14].

---

11 I ingressen till Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt och till rådets direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel uppmärksammade Europaparlamentet och rådet kommissionens avsikt att återinföra obligatoriska nominella mängder för de produkter som de båda direktiven omfattar.

12 A. Peterse, L. Nijhuis, A. Palmigiano "Regulation and Innovation in the area of pre-packaging sizes", F. Leone (red.), kommissionens gemensamma forskningscenter, IPTS Technical Report Series, Sevilla, 2002, s. 55-67

13 De viktigaste rättsakterna på konsumentskyddets område är följande: direktiv 2000/13/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel (artikel 2), direktiv 84/450/EEG om vilseledande reklam (ändrat genom direktiv 97/55/EG så att det omfattar jämförande reklam), kommer att ändras genom KOM(2003) 356 slutlig av den 18 juni 2003: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden, samt direktiv 98/6/EG om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter (pris per liter/kilogram): jämförpriser som är obligatoriska för alla varor i snabbköp.

14 Mål C-220/98 Estée Lauder Cosmetics v Lancaster Group REG [2000] I-117, punkt 30, citeras i mål C-3/99, Cidrerie-Ruwet.

4.3. Miljöpolitik

Miljöskyddet har ingen inverkan på förpackningsstorlekar eller omvänt. Befintliga miljöskyddsregler förblir gällande, och förpackningsstorlekarna hindrar inte en fullständig och vederbörlig tillämpning av miljölagstiftningen, framför allt förebyggandet av avfall genom minimering av förpackningar[15].

5. HÄNVISNING TILL ARBETSPROGRAMMET

Framläggandet av detta förslag till rådet och Europaparlamentet nämns i kommissionens arbetsprogram för 2003 (s. 27, punkt 2003/ENTR/33).

6. BETYDELSE FÖR EES

Förslaget omfattas av EES-avtalet.

7. EXTERNT SAMRÅD

Mellan den 8 november 2002 och den 31 januari 2003 höll GD Näringsliv ett offentligt Internetsamråd på elva språk med konsumenterna, producenterna och detaljhandeln i enlighet med kommissionens standarder för samråd[16]. Parterna fick lämna sina synpunkter på om man borde bevara den befintliga lagstiftningen om färdigförpackade varor med fastställda storlekar eller om man borde tillåta fria förpackningsstorlekar. I ett arbetsdokument från kommissionen redogjordes för frågorna[17], och samrådet sammanfattades i en rapport[18].

Eurobarometer frågade i oktober 2001[19] konsumenterna i EU om deras erfarenheter av färdigförpackade varor i affärer och butiker. Enkäten visade att de flesta konsumenterna såg positivt på standardiserade storlekar, men också ville ha mer valfrihet. När storlekarna är standardiserade vill konsumenterna ha en tillräcklig rad valmöjligheter så att de kan välja den storlek de behöver.

Konsumentorganisationer i de 25 medlemsstaterna och de europeiska konsument-federationerna ombads lämna sina synpunkter med utgångspunkt i den allmänna konsekvensbedömningen och konsekvensbedömningen för de sektorer som bett om undantag. Åtta organisationer (från sex medlemsstater) svarade, och alla utom en är för fria storlekar i allmänhet och godtar att vissa begränsade serier kvarstår[20].

Den brittiska organisationen Royal National Institute for the Blind representerar två miljoner synskadades intressen i Storbritannien. Den förordar obligatoriska fastställda storlekar, eftersom det skapar överskådlighet. Detta är särskilt viktigt för synskadade för vilka märkningen ofta är oanvändbar och vilka ofta har svårt att läsa jämförpriser. Organisationen

---

15 Bilaga 2 till direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall.

16 KOM(2002)704 slutlig, 11.12.2002.

17 "Pack Sizes in the EU", Arbetsdokument från GD Näringsliv, juli 2002.

18 Resultat från det offentliga samrådet om förpackningsstorlekar, maj 2003.

19 Gallup Europe: FLASH Eurobarometer nr 113 ”Les emballages et les ménages” (22–29.10.2001).

20 Se bilaga 2 till rapporten om den utvidgade konsekvensbedömningen för de sektorer som har begärt fastställda storlekar.

kan acceptera att storleksserierna begränsas till de mest sålda storlekarna i de sektorer som omfattas av förslaget.

Diabetikernas intressen tillvaratogs av enskilda. Diabetes ökar och drabbar mer än 5 % av befolkningen; många av dessa måste injicera en viss mängd insulin för varje mängd kolhydrater de intar. Genom fria storlekar kan man anpassa förpackningarna till storlekar som är lättanvända för diabetiker. Enligt detta förslag skall fria storlekar råda för alla sektorer av betydelse för diabetes[21].

Branschens svar har i stort sett varit positivt. Branschen är för fria storlekar, utan lagstiftning på EU-nivå eller nationell nivå, eftersom det gör det möjligt att snabbt anpassa storlekarna till konsumenternas nya behov, att innovera enklare och utnyttja stordriftsfördelarna på den inre marknaden. Obligatoriska gemenskapsstorlekar minskar avkastningen och kräver extra investeringar, eftersom branschen blir tvungen att ändra sina nuvarande metoder. I de fall där fastställda gemenskapsstorlekar enligt förslaget skall kvarstå har de berörda sektorerna gett sitt fulla stöd.

Inte alla sektorer har framfört någon åsikt (t.ex. stickgarn). Några sektorer, t.ex. mejeriprodukter, har inte kunnat nå fram till en åsikt på EU-nivå, och i så fall torde det bli ytterst svårt att uppnå enighet om harmoniserade storlekar. När nuvarande bruk på marknaden frambringar tillfredsställande resultat kan dessa bibehållas, eftersom medlemsstaterna enligt förslaget inte får begränsa utsläppandet på marknaden av skäl som har att göra med förpackningsstorlekar.

---

[21] Bl.a. följande produkter innehåller kolhydrater: mjölk och mejeriprodukter, bröd, ris, spannmål, pasta, juice, läsk, torkade eller frysta frukter och grönsaker, konserver samt fruktcocktail.

2004/0248 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[22],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[23],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[24],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget[25], och

av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 75/106/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa vätskor efter volym[26] och rådets direktiv 80/232/EEG av den 15 januari 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om de nominella vikter och volymer samt volymer för behållare som är tillåtna för vissa färdigförpackade varor[27] anges nominella mängder för ett antal flytande och andra färdigförpackade varor med syftet att trygga den fria rörligheten för varor som uppfyller direktivens krav. För de flesta varor får nationella nominella mängder samexistera med gemenskapens nominella mängder. För vissa varor är dock gemenskapens nominella mängder fastställda så att de utesluter alla nationella nominella mängder.

(2) Ändringar i konsumenternas efterfrågan och innovationer i fråga om färdigförpackning och detaljhandel på gemenskapsnivå och nationell nivå har gjort det nödvändigt att bedöma om den befintliga lagstiftningen fortfarande är ändamålsenlig.

---

22 EGT C […] […], s.[…]
23 EGT C […] […], s.[…]
24 EGT C […] […], s.[…]
25 EGT C […] […], s.[…]
26 EGT L 42, 15.2.1975, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års Anslutningsakt.
27 EGT L 51, 25.2.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 87/356/EEG (EGT L 192, 11.7.1987, s. 48).

(3) Domstolen bekräftade i sin dom av den 12 oktober 2000 i mål C-3/99, Cidrerie-Ruwet[28], att medlemsstaterna inte får förbjuda saluföring av en färdigförpackning med en nominell volym som inte ingår i den mängdserie som gemenskapsrätten föreskriver och som lagligen tillverkats och saluförts i en annan medlemsstat, om inte ett sådant förbud är betingat av tvingande hänsyn i fråga om konsumentskydd, om förbudet är tillämpligt utan åtskillnad på inhemska produkter och på importerade produkter, om det är nödvändigt för att tillgodose hänsynen i fråga och står i proportion till det mål som skall uppnås och om detta mål inte kan uppnås genom åtgärder som medför en mindre begränsning av handeln inom gemenskapen.

(4) Tvingande konsumentskyddshänsyn som gör det nödvändigt att bevara nominella mängder torde knappast föreligga, eftersom konsumentskyddet tryggas genom en rad direktiv som har antagits efter direktiven 75/106/EEG och 80/232/EEG, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter[29].

(5) En konsekvensbedömning, där ett brett samråd med alla berörda parter ingick, gav vid handen att fria nominella mängder ökar producenternas frihet att tillhandahålla varor enligt konsumenternas efterfrågan och ökar konkurrensen i fråga om kvalitet och pris på den inre marknaden.

(6) Därför bör nominella mängder i allmänhet inte regleras på gemenskapsnivå eller nationell nivå, och det bör vara möjligt att släppa ut färdigförpackade varor på marknaden i vilken nominell mängd som helst.

(7) Inom vissa sektorer kan dock en sådan avreglering leda till oproportionerligt betungande extrakostnader, särskilt för små och medelstora företag. För dessa sektorer bör därför den befintliga gemenskapslagstiftningen anpassas med ledning av erfarenheterna, särskilt för att se till att nominella gemenskapsmängder fastställs åtminstone för de varor som i störst omfattning säljs till konsumenter.

(8) Eftersom bibehållandet av obligatoriska nominella mängder bör betraktas som ett undantag, bör det vara tidsbegränsat, med hänsyn tagen till den aktuella investeringscykeln för utrustningen inom respektive sektor. För dessa sektorer måste dock den befintliga gemenskapslagstiftningen anpassas med ledning av erfarenheten, i synnerhet för att begränsa de fastställda nominella gemenskapsmängderna till endast de som i störst omfattning säljs till konsumenter.

(9) För överskådlighetens skull bör alla nominella mängder för färdigförpackade varor anges i en enda rättsakt, och direktiven 75/106/EEG och 80/232/EEG bör upphävas.

(10) För vissa varor i flytande form fastställs i direktiv 75/106/EEG metrologiska krav som är identiska med dem som anges i rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor

---

[28] REG [2000] I-8749.

[29] EGT L 80, 18.3.1998, s. 27.

efter vikt eller volym[30]. Direktiv 76/211/EEG bör därför ändras så att dess räckvidd omfattar de varor som för närvarande omfattas av direktiv 75/106/EEG.

(11) Eftersom målen för den åtgärd som skall vidtas, att upphäva gemenskapsserier och säkerställa enhetliga nominella gemenskapsmängder där så krävs, inte i tillräckligt hög grad kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att nå de målen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Syfte och räckvidd

I detta direktiv anges bestämmelser för nominella mängder för färdigförpackade varor. Det skall tillämpas på färdigförpackade varor och färdigförpackningar enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 76/211/EEG.

Artikel 2
Fri rörlighet för varor

Med undantag för vad som sägs i artiklarna 3 och 4 får medlemsstaterna inte av skäl som hänför sig till förpackningens nominella mängd vägra, förbjuda eller begränsa utsläppandet på marknaden av färdigförpackade varor.

Kapitel II – Särskilda bestämmelser

Artikel 3
Utsläppande på marknaden av och fri rörlighet för vissa varor

Till och med [20 år efter det datum som anges i artikel 9] skall medlemsstaterna se till att de varor som anges i punkt 3 i bilagan och som färdigförpackas i de intervall som anges i punkterna 1 och 2 i bilagan får släppas ut på marknaden endast om de är färdigförpackade i de nominella mängder som anges i punkterna 1 och 2 i bilagan.

---

30 EGT L 46 21.2.1976, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 78/891/EEG (EGT L 311, 4.11.1978, s. 21).

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får inte av skäl som hänför sig till nominella mängder vägra, förbjuda eller begränsa utsläppandet på marknaden av färdigförpackade varor som säljs i aerosolform och förtecknas i punkt 4 i bilagan och uppfyller direktivets krav.

2. På aerosolbehållarna skall anges nominell kapacitet i enlighet med punkt 4 a i bilagan. Angivelsen får inte utformas så att den föranleder förväxling med den nominella volymen.

3. Med avvikelse från artikel 8.1 e i rådets direktiv 75/324/EEG[31] behöver varor som säljs i aerosolform och som överensstämmer med detta direktiv inte märkas med behållarens nominella vikt.

Artikel 5

1. Vid tillämpningen av artiklarna 3 och 4 skall, när två eller flera individuella färdigförpackningar utgör ett flerpack, de nominella mängder som förtecknas i bilagan vara tillämpliga på varje individuell färdigförpackning.

2. När en färdigförpackning utgörs av två eller flera individuella förpackningar som inte är avsedda att säljas individuellt, skall de nominella mängder som förtecknas i bilagan vara tillämpliga på färdigförpackningen.

Kapitel III - Upphävanden, ändringar och slutbestämmelser

Artikel 6
Upphävanden

Direktiven 75/106/EEG och 80/232/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 7
Ändring

I artikel 1 i direktiv 76/211/EEG skall förbehållet ”Med undantag av de färdigförpackningar som omfattas av rådets direktiv 75/106/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa vätskor efter volym” utgå.

Artikel 8
Införlivande

1. Medlemsstaterna skall senast den [12 månader efter det datum som anges i artikel 9] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta

[31] EGT L 147, 9.6.1975, s. 40.

direktiv. De skall omedelbart till kommissionen överlämna texten till dessa bestämmelser samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och detta direktiv.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den [18 månader efter datumet i artikel 9].

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare bestämmelser om denna hänvisning skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 6 och 7 skall börja tillämpas den [18 månader efter ikraftträdandet].

Artikel 10
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

SERIER AV NOMINELLA MÄNGDER FÖR FÄRDIGFÖRPACKNINGARS INNEHÅLL

1. VAROR SOM SÄLJS EFTER VOLYM (MÄNGD I ML)

Icke-mousserande vin	**I intervallet 100 ml–1500 ml endast följande åtta storlekar:** ml: 100 — 187— 250 — 375 — 500— 750 — 1000 — 1500
Gult vin	**I intervallet 100 ml–1500 ml endast följande storlek:** ml: 620
Mousserande vin	**I intervallet 125 ml–1500 ml endast följande fem storlekar:** ml: 125 — 200 — 375 —750 —1500
Likörvin	**I intervallet 100 ml–1500 ml endast följande sju storlekar:** ml: 100— 200 — 375 — 500 — 750 — 1000 — 1500
Aromatiserat vin	**I intervallet 100 ml–1500 ml endast följande sju storlekar:** ml: 100 — 200 — 375 — 500 —750 — 1000 — 1500
Spritdrycker	**I intervallet 100 ml–1500 ml endast följande sju storlekar:** ml: 100 — 200 — 350 — 500 — 700 — 1000— 1500

2. VAROR SOM SÄLJS EFTER VIKT (MÄNGD I G)

Lösligt kaffe	**I intervallet 50 g–300 g endast följande fyra storlekar:** g: 50 — 100 — 200 — 300
Vitt socker	**I intervallet 250 g–1500 g endast följande fem storlekar:** g: 250 —500 —750 —1000 – 1500

3. VARUDEFINITIONER

Icke-mousserande vin	Vin enligt definitionen i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin[32] (GTT-rubrik: KN-nr ex 22.04).
Gult vin	Vin enligt definitionen i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (GTT-rubrik: KN-nr ex 22.04) med ursprungsbeteckningarna ”Côtes du Jura”, ”Arbois”, ”L’Etoile” och ”Château-Chalon” i flaskor enligt definitionen i punkt 3 i bilaga I i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter[33]
Mousserande vin	Vin enligt definitionen i artikel 1.2 b och i punkterna 15, 16, 17 och 18 i bilaga 1 till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (GTT-underrubrik 22.04.10).
Likörvin	Vin enligt definitionen i artikel 1.2 b och i punkt 14 i bilaga 1 till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (GTT-underrubrik 22.04.21–22.04.29)
Aromatiserat vin	Vinbaserade drycker enligt definitionen i artikel 2.1 a i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter[34] (GTT-underrubrik 22.05)
Spritdrycker	Spritdrycker enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker[35] (GGT-rubrik 22.08)
Lösligt kaffe	Kaffeextrakt enligt definitionen i punkt 1 i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt[36].
Vitt socker	Socker enligt definitionen i bilaga A 1, 2 och 3 i rådets direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel[37].

4. VOLYMSERIER FÖR VAROR SOM SÄLJS I AEROSOLFORM

Serierna nedan är tillämpliga på alla varor som säljs i aerosolform, med undantag för aromatiskt vatten, hårlotion, pre-shave-lotion och after-shave-lotion innehållande under 3 volymprocent naturlig eller syntetisk parfymolja och under 70 volymprocent ren etanol, samt läkemedel.

---

32 EGT L 179, 14.7.1999 s. 1.
33 EGT L 272, 23.10.2003 s. 38.
34 EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.
35 EGT L 160, 12.6.1989, s. 1.
36 EGT L 66, 13.3.1999, s. 26.
37 EGT L 10, 12.1.2002, s. 53.

a. VAROR SOM SÄLJS I METALLBEHÅLLARE

VÄTSKEFASENS VOLYM I ML	BEHÅLLARENS KAPACITET I ML FÖR	
	Varor som sprutas ut med hjälp av kondenserad gas	a) Varor som sprutas ut enbart med hjälp av komprimerade gaser b) Varor som sprutas ut enbart med hjälp av kväveoxid eller koldioxid eller av blandningar av endast dessa två gaser, när varan har en Bunsenkoefficient av 1,2 eller mindre
25	40	47
50	75	89
75	110	140
100	140	175
125	175	210
150	210	270
200	270	335
250	335	405
300	405	520
400	520	650
500	650	800
600	800	1 000
750	1 000	—

b. VAROR SOM SÄLJS I GENOMSYNLIGA ELLER ICKE GENOMSYNLIGA GLAS- ELLER PLASTBEHÅLLARE (vätskefasens volym i ml):

25 — 50 — 75 — 100 — 125 — 150